

கொட்டக்காடு நூச்சியம்பதி
விநாயகருக்கு சமர்ப்பணம்

மௌரி
கந்தசாமி கணேசராசா
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த
நிலைங்கு மலர்

27.07.2022

ஸிவமயம்

அமர்

கந்தசாமி கணேசராசா

அவர்களின் சிவபதப்பெறு குறித்த

நனைவு மலர்

27.07.2022

சாமர்ச்சங்காவாம்

குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய் திகழ்ந்து
 அன்பொடும், பன்பொடும், பாசத்தொடும்
 எமை வழிநுட்தி எம்மை நஸ்வழியில்
 நடாத்தி எம்க்காகலை வாழ்ந்த தெய்வம்
 நாம் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ
 ஓர் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை காட்டிலிட்டு
 என்றும் அனையாத தீபமாய் தீம் தீயத்தில்
 சுடர்விட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒளிவிளக்கை
 வாலுறையும் தெய்வமாகிய உமது
 பொன்னடிகளில் பனிவொடு
 தீம் மஹரினை அரச்சிக்கின்றாம்.
 என்றும் உங்கள் நினைவுகளோடு வாழும்
 குடும்பத்தினர்.

தோற்றம்
24.03.1934

இமர்

மறைவு
27.06.2022

கந்தசாமி கணேசராசா

(சிறைச்சாலை உதவி அத்தியட்சகர், சமாதான நிதவான்,
அரசு அங்கீராம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்)

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டது சுபகிருது வருடம் ஆனியில்
பூண்டசீர் சதுர்த்தசி திதியில்
நீண்ட புகழ் கந்தசாமி கணேசராசா
வின் புகுந்து இறைவனாடி சேர்ந்த நாள்

சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கிண்றேனே.

தேவாரம்

இடரினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உன்கழல் தொழு தெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு ஈவதொன்று எமக்கில்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

திருவாசகம்

ஈசனே என் எம்மானே எந்தை
பெருமாள் என்பிறவி
நாசனே நான் யாதும் ஒன்று
அல்லாப் பொல்லா நாயான
நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு
நினைக்கமாட்டேன்
கண்டாயே தேசனே அம்பலவனே
செய்வது ஒன்றும் அறியேனே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலாவொன்றே
உணர்வுகுழ் கடந்த தோருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளருள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பல மாட ரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

குழலொலி யாழோலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
பெங்கும் குழாம் பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மி
மிகு திருவாரூரின்
மழவிடையார்க்கு வழிவழியாளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடியாரொடும் காட்டெயம்மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியுராணம்

இறவாத இன்பு அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா! நீ ஆடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகணி அப்பமோ டவல் பொரி
கப்பிய கரிமுகன் - அடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்
கற்பக மெனவினை - கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொருள் திரள்புய - மதயானை
மத்தள வயிற்னை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு - பணிவேனே
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய - முதல்வோனே
முப்பு ஏரி செய்த அச்சிவ நூரை ரதம்
அச்சது பொடிசெய்த - அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை - இபமாகி
அக்குற மகஞ்டன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் - பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.
திருச்சிற்றும்பலம்

அமர் கந்தசாமி கணேசராசா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தென திகழும் இலங்கை மாதாவின் சிகரமென தோன்றும் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பகத்தில் எழில் கொஞ்சம் இயற்கை அமைப்புக்களையும், அருள் பொழியும் நொச்சியம்பதி விநாயகரது திருத்தலத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் கொட்டைக்காட்டிலே வட்டுக்கோட்டை உயர்குல திலகர் தினநாயக முதலியார் மரபில் தோன்றிய நாகநாதர் கந்தசாமியினதும் அராலி மேற்கு கொட்டைக்காடு உயர்குடி வேளான் குலதிலகம் கந்தையா சின்னம்மாவினதும் சிரேஷ்ட புத்திரர் அமர் க.கணேசராசா (Rtd.Assist supdt of Prison) 24.03.1934 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவரிற்கு அமர் சி.மங்கையற்கரசி, அமர்க.வரதராசா (Rtd.Auditor ceylon Tobacco company), அமர் க.நாகநாதர் (பண்டிதர்) (Rtd.Auditor M.P.C.S union Vali-west), திரு.க.பத்மநாதன் (Rtd.Police officer) என்போர் உடன்பிறப்புக்களாக அமைந்தனர்.

இவர் தனது இளமைக்கல்வியை யாழ் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தொடங்கி SSC வரையில் பாடத்து சிறப்பாக தேர்ச்சியடைந்தார். அக்காலத்திலே சிறந்த மல்யுத்த வீரராகவும் யாழ் வட்டு இந்துக்கல்லூரி உட்பட பல்வேறு மேடைகளில் தனது திறமைகளை காண்பித்தார். மல்யுத்த கலையில் சிறந்து விளங்கியதால் மல்யுத்த பயிற்றுநராகவும் இருந்தார். பின் தனது குடும்பத்தின் வறுமை காரணமாக பெற்றோரிற்கு முத்தமகனாக உதவவேண்டும் என்பதற்காக தனது 17வது வயதினிலேயே தான் கற்ற கல்வியோடு தொழில் வாய்ப்பை தேடும் முயற்சியில் இறங்கினார். இதன் விளைவாக அக்காலத்தில் மதிப்பு வாய்ந்த

இலங்கை இராணுவத்தில் இணைந்து நெடுந்தீவில் பணியாற்றினார். அங்கு குதிரை சவாரி உட்பட பல கலைகளை கற்றார். (பின் இராணுவத்திலிருந்து விலகி (welfare officer) பணியாற்றினார்.

இவ்வாறு இவரின் இளமைப்பருவம் நகர்ந்துசெல்ல இவர் அழகும், ஆற்றலும், அறிவும், ஆளுமையும் கொண்ட வாலிப பருவத்தை அடைந்தார். அப்போது அவருக்கு திருணைம் செய்து கொடுத்து இல்லற பந்தத்தில் ஈடுபடுத்த விரும்பிய பெற்றோர் ஏற்றதொரு இல்லத்தரசியை தேடி சீரிய வேளான் மரபினர் வழியிற் தோன்றிய முதலித்தம்பியின் பேரனும் சுப்பிரமணியத்தின் மகனுமாகிய திரு.சு.ஆறுமுகத்திற்கும் (Rtd.Clerk of works Malaya) வளமிகு வட்டுக்கோட்டையில் உயர்குலத்திலகர் தினநாயக முதலியார் உயர்குல திலகர் பிரபு இராசவல்லப முதலியார் என்பவர்களின் மரபில் தோன்றிய நகுலாம்பிகைக்கும் இரண்டாவது புதல்வியான அமரர் க.இந்திராணி அவர்களை 1964ம் ஆண்டு திருமணம் செய்து வைத்தனர். இதன்மூலம் ந.அன்னரட்னதேவி, மு.ஞானரஞ்சிதமலர், அமரர் ஆ.சிவகுமார் ஆகியோரை மைத்துனராக பெற்றார்.

“மங்களாம் என்பது மனமாட்சி மற்றதன் நன்கலன் நன்மக்கட் பேரு” என்ற திருவள்ளுவர் மொழிக்கிணங்க இவர்கள் தயாபரன் (சாரதி chulippuram express), சிறிதரன் (U.S.A), கருணாகரன் எனும் மூன்று அழகிய ஆண்குழந்தைகளை பெற்றனர்.

பின்னர் இவர் கோட்டை (யாழ்ப்பாணம்), அனுராதபுரம், வெலிகட (கொழும்பு), மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் சிறைச்சாலை ஆணையாளராக கடமையாற்றி கொழும்பில் பணி புரியும்போது பதவியுயர்வு பெற்று சிறைச்சாலை உதவி அத்தியட்சகராக ஓய்வு பெற்றார். இதை தவிர சமாதான நீதவாணாகவும் (JP), அரசு அங்கிகாரம் பெற்ற மொழி பெயர்ப்பாளர் (மும்மொழி), மத்தியஸ்தர் சபை நீதவான் - கொழும்பு, மூளாய்

ஆகியவற்றிலும் பணியாற்றினார். ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் மட்டக்களப்பு சிறைச்சாலை திணைக்களத்தில் பகுதிநேர உதவி ஆணையாளராக பணியாற்றினார்.

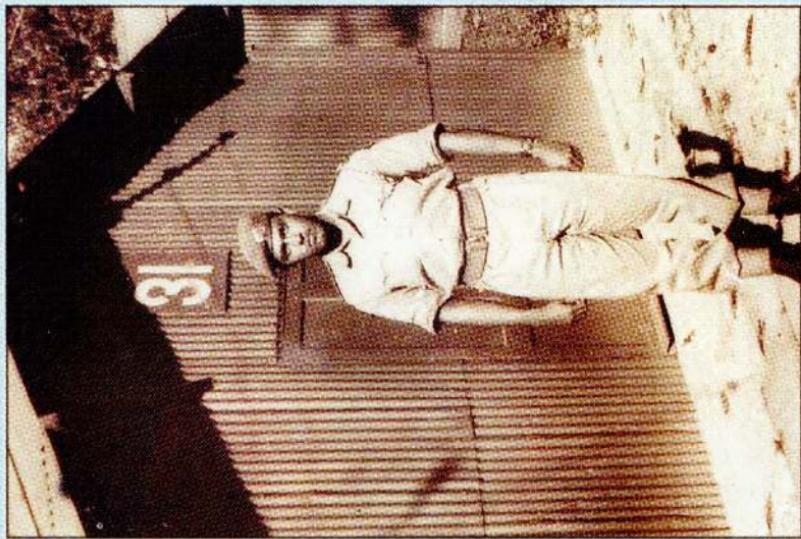
முத்த மகன் திரு.க.தயாபரன் சுழிபுரம் ராசபட்சம் மரபு வழித்தோன்றிய சுப்பிரமணியம் நல்லதம்பி (Rtd.Principal) அவர்கட்கும் அவ்வூரை சேர்ந்த சின்னக்குட்டி நாகம்மா அவர்கட்கும் பிறந்த கனிஷ்ட புத்திரி, த.கலாராணியை திருமணம் செய்ததின் பலனகா கஜாழினி, காயத்திரி எனும் இரு குழந்தைகளுக்கு தந்தையானார். இரண்டாவது மகன் திரு.க.சிறிதூரன் கைதடியை சேர்ந்த உயர் வேளாண் குடி மரபில் தோன்றிய கா.வே.முத்துக்குமாரசுவாமி (Rtd.Assist General Manager, BOC) அவர்களதும் அவ்வூரை சேர்ந்த திருமதி.மு.யோகம்மா அவர்களதும் சிரேஷ்ட புதல்வி கெளரியை திருமணம் செய்ததன் பலனாக ரிமாலினி, பிரதுர்ஷன் எனும் இரு குழந்தைகளுக்கு தந்தை ஆனார்.

இவ்வாறு தனது பிள்ளைகள் நன்கு வளர்ந்து அவர்களுக்கான அழகிய வாழ்க்கைப் பாதைகளை அமைத்துக்கொடுத்த அமரர் க.கணேசராசா அவர்கள் இறுதி வரையிலும் யாரிக்கும் சிரமம் கொடுக்காமல் சுதந்திரமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்ந்த போதிலும் காலப்போக்கில் சிறிது உடல் நலம் குன்றி 2022ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 27ம் திகதி திங்கட்கிழமை இரவு 8.25 மணிக்கு இறைவனாடு சேர்ந்தார். அன்னார் எம் எல்லோரையும் விட்டுச்சென்றாலும் அவரின் நினைவுகளை மனதில் ஆழப்பதித்து சென்றுள்ளார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைத் துதி செய்வோமாக.

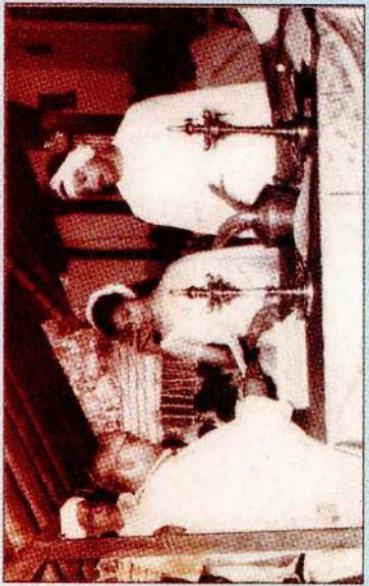
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அன்னோர் தொழுவெத்தில் பணிபறிந்தபோது...

...କିମ୍ବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଷର ଓ ସାମାଜିକ ଉପରେ

அன்னார் மகனவியுடன் முதுமைக் காலத்தில்...

பேர்த்து புலம்பல்

பார்ப்போரை கவரும் தோற்றமும், கம்பீரக்குரலும்
தன்னை நாடி வந்தோரை வாழ வைக்கும் குணம்
கல்வியோடு பல கலைகளையும் கற்று எல்லையின்றி உழைத்து
அவற்றை எண்ணும்போதெல்லாம் எம் மனதை சிலிர்க்கவைத்து
சென்ற எம் அன்பு அப்பப்பாவே!

உங்களோடு கூடி வாழும்போது வரும் பாசத்தைவிட
உங்கள் நினைவோடு வாழும் பாசம் அதிகமென அறிந்தோ
உங்கள் அருகில் எமக்கான நேரத்தை குறைத்திட்டு அப்பப்பா!
ஒரு தேசத்தில் வாழ்ந்தாலும் பிறதேசத்தில் வாழ்வதுபோல்
நாம் கூடி கழித்த தருணங்கள் சிலவாயினும் அத்தருணங்களை
உருவாக்கிய நினைவுகளின் கனத்தையே
எம்மால் தாங்க முடியவில்லையே இதனை தாங்கள்
முன்போ அறிந்தோ தருணங்களை சிலவாக்கினீர் அப்பப்பா!
ஊர் என்ன சொன்னாலும் யார் என்ன சொன்னாலும் எம்
மனதிற்கு சரி என தோன்றுவதை தெரியமாகவும், சுதந்திரமாகவும்
செய்வதற்கு கற்றுக்கொடுத்தீர்கள்
உங்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறியும்போது
முயற்சி என்றால் என்ன என்பதை கற்றுக்கொடுத்தீர்
இவ்வாறு தாங்கள் கற்றுத்தந்த பாடங்கள் வாழ்விற்கு மிகவும்
முக்கியமானவை என்பதை நாம் அறிவோம் அப்பப்பா
மத்தியஸ்தம் வசித்து பல பினக்குகள் தீர்த்தீர்
கத்தக்குரல் கொடுத்தே காரியங்கள் முடிப்பீர்களாம்
இவற்றில் உங்கள் பிள்ளைகளும், பேரப்பிள்ளைகளும்
உங்களை ஓவ்வொரு செயலிலும்
நினைவுபடுத்திக்கொண்டே இருப்போம் அப்பப்பா!

தங்கள் ஆன்மா இறைவனின் திருவடிகளில் இளைப்பாற
எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறோம்
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

தயாபரன் குடும்பம்,
முத்த பேர்த்தி - கயாழினி,
காயத்திரி.

குடும்பத்தார் புலம்பல்

நல்லதொரு மனிதனாக நின்று எங்கள் எல்லோருக்கும்
பல சிறந்த வழி நடைகளை சொல்லித் தந்தீர்கள். முயற்சி என்பது
என்ன என்பதை நன்கு கற்றுத்தந்தீர்கள். உங்கள் குடும்பத்திற்காக
கடைசி வரையும் உண்மையாகவும், கடைமையாகவும் உழைத்து
உயர்த்தினீர்கள். உங்களைத் தந்தையாக அடைந்தமைக்கு
கடவுளுக்கு நன்றி.

உங்கள் அன்பையும் பல புத் திமதிகளையும்
பேரப்பிள்ளைகள் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள். உயிர் உள்ள
பிராணிகளை நீங்கள் வீட்டில் வளர்ப்பதை அவர்கள் ரசிப்பார்கள்.
எங்கள் அப்பப்பா இளமையில் செய்த சாதனைகளைப் பலர்
சொல்லிப் பெருமையடைவார்கள்.

எல்லா விதத்திலும் எங்களின் நல்ல ஒரு உறவை இழந்து
விட்டோம் என நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகின்றோம். உங்கள்
அடுர் வமான ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனைப்
பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மகன் - சிறிதரன், மருமகள் - கெளரி,
பேரப்பிள்ளைகள் - ரிமாலினி, பிரதுர்ஷன்.

விநாயகர் அகவல்

காப்பு

அற்புதவி நவயகர்தம் ஆசிரியர் பாவுரையைச்
சொற்பொருளின் குற்றமின்றிச் சொல்லவே முற்படுசீர்
சொற்கொருளைல் லாங்கடந்து தூய்தாம்மெஞ்ஞானமிகு
கற்பக விநாயகன்றான் காப்பு.

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பலதிசை பாடப்
போன் அரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாராக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்கு சிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
தெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழ்வெனி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே
மும்பழம் நுகரும் முக்கிக வாகன

இப்பொழுதென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந்தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதல் ஜந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயம் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளௌன
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
 ஆறா தாரத்து அங்குச் நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையில் சமுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணரத்திக்
 குண்டலி அதனில் சுடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்தில் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறிவித்தே
 அழுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி
 சண்முக தூலமும் சதுரமுக குக்மமும்
 எண்முகம் ஆக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனி தெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக் கருள் செய்து
 முன்னை விணையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளியிரண்டுக்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத்தழுத்தி என் செவியில்
 எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின்னுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அனுவிற்கு அனுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 சொடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக்கருத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக்கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழுல் சரணே.

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

சவபூராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழம் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தமாக்கியதே எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவு ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏக னஞேக னிறைவனடி வாழ்க

5

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசனடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி

10

தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
 சீர் ஆர் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி 15
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
 சிவனவன்னன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந்தன்னன
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான் 20
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லாவினையேன் புகழுமா ரொன்று அறியேன் 25
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக்மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசர் ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
 செல்லா அ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் 30
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனழங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியைனே 35
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிலிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானமில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40
 ஆக்கம் அளவிறுதியில்லாய் அனைத்துலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப்புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணேர்க் களேத்த
மறைந்திருந்தாய்யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை

50

அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தது அன் பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
நலந்தா னிலாத் சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே

60

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஒராதா ருள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே

65

இன்பழும் துன்பழு மில்லானே யுள்ளானே 70
 அன்பழுக் கண்பனே யாவையுமா மல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 ஈர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுனைர்வார் தங்கருத்தின் 75
 நோக்கிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளாமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட்ரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனே ஓ என்று என்று 85
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளாப் புரக்குரம்பைக் கட்டப்பிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் திருப்பரங்குன்றுரை தீர்ண் முதலாவது கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்கு செல்வம் பலித்துக்கதித்து) ஓங்கும்
நிட்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டிக் கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா
அமரர் இடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

நூல்

திருப்பரங் குன்றுறை தீரனே குகனே
மஞ்சுப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மனோகரா

குறுக்குத் துறையுறை குமரனே அரனே
இருக்குள் குருபரா ஏரகப் பொருளே
வையா புரியில் மகிழ்ந்துவாழ் பவனே

ஓய்யார் மயில்மேல் உகந்தாய் நமோ நமோ
ஜயா குமரா அருளே நமோ நமோ
மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோ நமோ

பழநியங் கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ
 மழுவுடைய முதல்வன் மதலாய் நமோ நமோ
 விராலி மலையுறை விமலா நமோ நமோ
 மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோ நமோ
 சூரசம் காரா துறையே நமோ நமோ
 வீரவே லேந்தும் வேளே நமோ நமோ
 பன்னிரு கரமுடைப் பரமா நமோ நமோ
 கண்களீ ராஜுடைக் கந்தா நமோ நமோ
 கோழிக் கொடியிடைக் கோவே நமோ நமோ
 ஆழிகுழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ
 சசச சசச ஓம் ரீம்
 ரரர ரரர ரீம் ரீம்
 வவவ வவவ வா ஹோம்
 ணணண ணணண வாம் ஹோம்
 பபப பபப சாம் சூழ்
 வவவ வவவ கெளம் ஓம்
 லல லிலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
 கக கக கக கந்தனே வருக
 இக இக இக ஈசனே வருக
 தக தக தக சற்குரு வருக
 பக பக பக பரந்தாமா வருக
 வருக வருகவென் வள்ளலே வருக
 வருக வருகநிஷ் களங்கனே வருக
 தாயென நின்னிரு தாள்பணிந் தேன்னைச்
 சேயெனக் காத்தருள் திவ்யமா முகனே
 அஸ்தலும் பகலும் அனுதினமும் என்னை
 எல்லிலும் இருட்டிலும் ஏரிபகல் படுக்கை
 வல்ல விடங்கள் வராமல் தடுத்து
 நல்ல மனதுடன் ஞான குருஉடனை
 வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்துந் வரங்கள்
 இணங்கியே அருள்வாய் இறைவா எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா
 நந்தன் மருகா நாரணி சேயே
 எண்ணில்லாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை
 தண்ணெளி அளிக்கும் சாமி நாதா
 சிவகிரி கயிலை திருப்பதி வேஞூர்
 தவக்கதிர் காமம் சார்திரு வேரகம்

கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலூர்
 விண்ணவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்
 தன்னிக ரில்லாத் தலங்களைக் கொண்டு
 சன்னிதி யாய்வளர் சரவண பவனே
 அகத்திய முனிவனுக்கு அன்புடன் தமிழைச்
 செகத்தோர் அறியச் செப்பிய கோவே
 சித்துகள் ஆடிய சிதம்பர சக்கரம்
 நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
 வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொரு ஸோனே
 உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏரே
 வெற்றிக் கொடியுடை வேளே போற்றி
 பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
 சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
 அத்தன் அரியயன் அம்பிகை லட்சமி
 வாணி யுடனே வரையுமாக் கலைகளும்
 தானே நானென்று சண்முக மாகத்
 தாரணி யுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
 பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி
 புதலத் துள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள்
 ஒதமார் கடல்குழ் ஓளிர்புவி கிரிகளில்
 எண்ணிலாத்தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
 பண்ணும் நிச்சிடைகள் பலபல வெல்லாம்
 கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்
 எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எழிலுடைய உன்னை
 அல்லும் பகலும் ஆசாரத்துடன்
 சல்லாப மாய்ஞனைத் தானுறைச் செய்தால்
 எல்லா வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
 பல்லா யிரநூல் பகர்ந்தருள்வாயே
 செந்தில் நகர் உறை தெய்வானே வள்ளி
 சந்ததம் மகிழும் தயாபர குகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 அரன் மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
 முற்றும்

செந்தில் மேய கந்தவெள் இரண்டாவது கவசம்

குறள் வெண்பா
அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

நால்

சக்ஷியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிகஷ்டருக் குதவும் செங்கதீர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மனிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்க வென்று வந்து
வரவர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜூயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
வினைப் சரவண வீரா நமோநம்

நிபவ சரவண நிறநிற நிரென
 வசர ஹணபவ வருக வருக
 அசுர் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
 என்ன ஆளும் இளையோன் கையில்
 பண்ணிரண்டாயுதம் பாசாங் சுசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங்கிலியும்
 கிலியும் சௌவும் கிளரோளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம் சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ காணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரோளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர

ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டெடெடு டெடெடு டெடெடு டெடெடு
டக்டகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
எந்தனை யானும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விஞோத னென்று
உன்திருவடியை உறுதியென்றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கத்திரவேல் இரண்டு கண்ணினைக்காக்க
விழிசெவி இரண்டும் வேலாவர் காக்க
நாசிக ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்த்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கத்திரவேல் காக்க
என்னினங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை ரத்ன வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே விருதோன் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க

ஆண் குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிரவேல் காக்க
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக் எரிண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கையிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாவிற் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிரவேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாக்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முடியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறைளப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துண்ப் சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் மண்ணரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதர் எனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிகெட் தோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கை கால் முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விகுங்கள் கடித்துய ரங்கம்

ஏறிய விகாங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுருக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ஸாரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே! திகழோளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகியவேலா
 செந்தில்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராய்!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப்பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக

ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் நடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீக்குரு பொறுப்ப துங்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சகஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் தூலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சகஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீ றனிய
 அகஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயலது அருளுவர்
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நானும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளாம் அகஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கோள என்றன துள்ளாம்
 மேவிய வடிவூம் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும்வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவ ஒம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

முற்றும்

ஸஹந்பதியாளர் பரமன் முன்றாவது கவசம்

திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
 குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா
 சரவணா சண்முகா சதாசிவன் பாலா
 இரவலர் தயாபரா ஏழைபங் காளா
 பரமேசு வரிக்குப் பாலா தயாபரா
 வரமெனக்கு அருள்வாய் வாமனன் மருகா
 இரண்டாயிரம் வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
 திரண்டாரு கமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
 இலட்சத் திருநான்கு நந்றம்பி மாநுடன்
 பட்சத் தூடனே பராசக்தி வேலதாய்
 வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்
 குரசம் காரா துஷ்டநிஷ் ஞோ
 கயிலாய மேவும் கனகசிம் மாசனா
 மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
 அகத்திய மாமுனிக்கு அருந்தமிழ் உரைத்தவா
 சுகத்திரு முருகாற் றுப்படை சொல்லிய

நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்
 கைக்கீழ் வைக்கும் கனமிசைக் குதவா
 திருவரு ணகிரி திருப்புகழ் பாட
 இரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா
 ஆயிரத் தெட்டாம் அருள்சிவ தலத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
 எண்ணா யிரம்சமண் எதிர்கழுவேற்றி
 விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா
 குருவாம் பிரமணை கொடுஞ்சிறை வைத்து
 உறுபொருள் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
 சுருதிமெய் யோகம் சொல்லிய(து) ஒருமுகம்
 அருள்பெறு மயில்மீ(து) அமர்ந்த ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய் வானையை மருவிய(து) ஒருமுகம்
 தெள்ளுநான் முகன்போல் சிருட்டிப்ப(து) ஒருமுகம்
 சூரனை வேலால் துணித்த(து) ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஒதும் அருமறை யடியார்
 தானவர் வேண்டுவ தருவ(து) ஒருமுகம்
 ஞான முதல்வர்க்கு நற்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோநம்
 பொருட்செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோநம்
 ஏரகம் தனில்வாழ் இறைவா நமோநம்
 சூரகம் ஆவினன் குடியாய் நமோநம்
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோநம்
 உறுசோலை மலைமேல் உகந்தாய் நமோநம்
 எல்லாக் கிரிக்கும் இறைவா நமோநம்
 சல்லாப மாக சண்முகத் தூடனே
 எல்லாத் தலமும் இனிதெழுந் தருளி
 உல்லா சத்துறும் ஓங்கார வடிவே
 மூலவட்டத்தில் முளைத்தெழும் சோதியை
 சால முக்கோணத் தந்தமுச் சக்தியை
 வேலா யுதமுடன் விளங்கிடும் குகனைச்
 சீலமார் வயலூர்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு
 பைலாம் பூமியும் பங்கய பார்வதி

மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி
 நாற்கோ ணத்தில் நளினமாய் அர்சனை
 கங்கை யீசன் கருதிய நீர்புரை
 செங்கண்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்சனை
 அக்கினி நடுவே அமர்ந்த ருத்திரன்
 முக்கோண வட்டம் முதல்வாயு ருத்திரி
 வாய்அறு கோணம் மகேசரன் மகேசவரி
 ஜயம் கருநெல்லி வெண்சாரை தன் மேல்
 ஆகாச வட்டத்து தமந்த சதாசிவன்
 பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை
 தந்திர அர்சனை தலைமேல் கொண்டு
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் காட்டி
 அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி
 மிக்கமாய்க் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
 பாகமாய் ரதமும் பகல்வழி யாவர்
 சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
 ஜந்து சீவனுடன் ஜயங்க கல்பமும்
 விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்டி
 சந்திர குரியன் தம்முடன் அக்கினி
 அந்தி ரணைக்கண்(ு) அறிந்தே யிடமாய்ச்
 சிந்தையுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
 மந்திர அர்சனை வாசிவா என்று
 தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
 ஆறுமுகமாய் அகத்துள்ளே நின்று
 வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
 யோசனை ஜங்கரன் உடன்விளை யாடி
 மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
 வாலைக் குழந்தை வடிவையும் காட்டி
 நரை திரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
 உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி
 மனத்தில் பிரியா வங்கணமாக
 நினைத்த படினன் நெஞ்சத் திருந்து
 அதிசயம் என்றுன் அடியார்க(ு) இறங்கி
 மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து

நானே நீயெனும் லட்சணத் தூடனே
 தேனே என்னுள்ளாம் சிவகிரி எனவே
 ஆறா தாரத்து) ஆறு முகமும்
 மாறா திருக்கும் வடிவையும் காட்டிக்
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுளைத் துதிக்கத்
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
 சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தெரிசனம்
 எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னேவந்து
 அஷ்டாவ தானம் அறிந்துடன் சொல்லத்
 தட்டாத வாக்கும் சர்வா பரணமும்
 இலக்கணம் இலக்கியம் இசையறிந் துரைக்கத்
 தலக்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
 வழுத்தும் என் நாவில் வந்தினி திருந்தே
 அமுத வாக்குடன் அடியாக்கும் வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமென
 வச்சிரம் சரீரம் மந்திர வசீகரம்
 அட்சரம் யாவும் அடியேனுக்கு உதவி
 வல்லமை யோகம் வசீசர சக்தி
 நல்ல உன் பாதமும் நாடிய பொருளும்
 சகலகலை ஞானமும் தானெனக் கருளி
 செகதல வசீகரம் திருவருள் செய்து
 வந்த கலிபினி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை ஏழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபை பாலிக்க
 அட்டதுட் டமுடன் அனே கழுர்க்கமாய்
 துட்டதே வதையும் துட்டாப் பிசாகும்
 வெதாளம் கூளி விடும்பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் தூர்க்கை பிடாரீ நடுநடுங்க
 பதைபதைத் தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உதைத்து மிதித்தங்கு உருட்டி நொறுக்கி
 சூலத்தால் குத்தித் தூஞுதா ஞருவி
 வேலா யுத்ததால் வீசிப் பருகி

மழுவிட் தேவி வடவாக் கினிபோல்
தழுவி அக்கினியாத்தானே ஏரித்துச்
சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
பதிகரம் வீர பத்திரன் சக்கரம்
திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
அருள்பெருந் திகிரி அக்கினி சக்கரம்
சண்முக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
விம்ம அடிக்கும் எல்லாச் சக்கரமும்
ஏக ரூபமாய் என்முன்னே நின்று
வாகனத்துடன் என் மனத்துள் இருந்து
தம்பனம் மோகனம் தயாவும் வசீகரம்
இம்பமா கருடணம் மேவுமுச் சாடணம்
வம்பதாம் பேதுணம் வலிதரும் ஆருணம்
உம்பர்கள் ஏத்தும் உயிர்வித் வேடனம்
தந்திர மந்திரம் தருபணி அட்சரம்
உந்தன் விபுதி யடனே சபித்து
கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேண் டியதும்
தந்துரட் சித்தருள் தயாப்ரா சரணம்
சந்தம் எனக்கருள் சண்முகா சரணம்
சரணம் சரணம் சட்கோண இறைவா
சரணம் சரணம் சத்துரு சம்காரா
சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
முற்றும்

திருவேரகத்துறை பெருமான் நான்காவது கவசம்

ஓமெனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
 காழுற உதித்த கனமறைப் பொருளே
 ஓங்கார மாக உதயத் தெழுந்தே
 ஆங்கார மான அரக்கர் குலத்தை
 வேரறக் களைந்த வேலவா போற்றி
 தேராச் சூரரைத் துண்டதுண் டங்களாய்
 வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
 பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
 நான்கு மறைகள் நாடியே தேடும்
 மான்மரு கோனே வள்ளி மணாளனே
 நானெனும் ஆண்மை நண்ணிடா(து) என்னெனக்
 காணந் வந்து காப்பதுன் கடனே
 காளி கூளி கங்காளி ஓங்காரி
 சூலி கபாலி தூர்க்கை யேமாளி
 போற்றும் முதல்வா புனித குமார
 சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகா போற்றி

ஏகாட் சரமாய் எங்கும் தானாகி
 வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே
 துவியட் சரத்தால் தொல்லுல(கு) எல்லாம்
 அதிசய மாக அமைந்தவா போற்றி
 திரியட் சரத்தால் சிவனயன் மாலும்
 விரிபா ரூலகில் மேன்மையுற் றவனே
 சதுரட் சரத்தால் சாற்றுநல் யோகம்
 மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே
 பஞ்சாட் சரத்தால் பரமன் உருவதாய்த்
 தஞ்சமென் ஞோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
 நெஞ்சகத்து) இருக்கும் நித்தனே சரணம்
 அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
 ஆறு கோணமாய் ஆற்றெழுத் தாகி
 ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
 ஆறிரு செவியும் அகன்ற மார்பும்
 ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
 சரவணை வந்த சடாட்சரப் பொருளே
 அரனயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
 கரங்கள்பன் னிரண்டில் கதிரும்ஆ யுத்ததால்
 தரங்குழைத்து) ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
 வேரறச் குர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தோய்
 சீர்திருச் செந்தூர்த் தேவசே னாதிபதி
 அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகளாருள் ஈசன் புதல்வா
 துட்டசம் காரா சுப்பிர மண்யா
 மட்டிலா வடிவே வையாபுரித் துரையே
 எண்கோ ணத்துள் இயங்கிய நாரணைன்
 கண்கொளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
 சைவம் வைணவம் சமரச மாக
 தைவமாய் விளங்கும் சரவண பலனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க்கு) அருளும் ஈசா போற்றி
 ஏதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்

கோதுகள் இல்லாக குணமெனக் கருளித்
 தரிசனம் கண்ட சாதுவோ(டு) உடன்யான்
 அர்ச்சனை செய்ய அனுக்கிரகம் அருள்வாய்
 பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கிநின் அன்பரோ(டு) என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்டு களிப்புறக் கருணை அருள்வாய்
 அண்டர் நாயகனே அருமறைப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் சண்டிவே தாளம்
 சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
 மண்டை வலியோடு வாதமும் குன்மமும்
 குளைகா மாலை சொக்கலும் சயமும்
 மூலரோ கங்கள் முடக்குள் வலிப்பு
 திட்டு முறைகள் தெய்வத சாபம்
 குட்டாம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டுக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடைய நாமம் ஒதியே நீநிடக்
 கண்ணலொன் றதனில் களைந்திடக் கருணை
 செய்வதுன் கடனே செந்தில் நாயகனே
 தெய்வ நாயகனே தீரனே சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
 முற்றும்

குன்றுதோறாடும் குமரவேள் ஜந்தாவது கவசம்

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா
 குணவதி உமையாள் குமரா குருபரா
 வள்ளி தெய்வயானை மருவிய நாயகா
 புள்ளி மயிலேறும் சுப்பிர மணியா
 அழகொளிப் பிரபை அருள்வடி வேலா
 பழநி நகரில் பதியநு கூலா
 திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
 அருள்சேர் சிவகிரி ஆறுமுகவா
 சண்முக நதியும் சராபன்றி மலையும்
 பண்முகம் நிறைந்த பழநிக்கு இறைவா
 ஆராறு நாற்று அட்டமங் களமும்
 வீரவை யாபுரி விளங்கும் தயாபரா
 சுராறு பழனி எங்கும் தழைக்கப்
 பராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா
 ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
 ஆறிரு புயமும் ஆறிரு காதும்
 வடிவம் சிறந்த மகரகுண் டலமும்
 தடித்த பிரபைபோல் சார்ந்த சிந்தாரமும்
 திருவெண் நீறணி திருநுதல் அழகும்
 கருணை பொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்
 குனித்த புருவமும் கூரிய மூக்கும்

கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதழும்
 வெண்ணிலாப்பிரபைப்போல் விளங்கிய நகையும்
 எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
 காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
 சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநாயகியாள்
 பார்த்தம் கென்னப் பரிந்த கபோலமும்
 வார்த்த கனகம்போல் வடிவேல் ஓளியும்
 முறுக்குமேல் மீசையும் மூர்க்கம் சிறக்க
 மறுக்கம் குரர்மேல் வாதுகள் ஆட
 ஈசவரன் பார்வதி எடுத்து முத்தாடி
 ஈஸ்வரன் வடிவை மிகக்கண் டனுதினம்
 கையாள் எடுத்துக் கணமார்பு அணைத்தே
 ஜயா குமரா அப்பனே என்று
 மார்பினும் தோளினும் மடியினும் வைத்துக்
 கார்த்தி கேயாளனக் கருணையால் கொஞ்சி
 முன்னே கொட்டி முருகா வருகவென்று)
 அந்நேரம் வட்டமிட் டாடி விளையாடித்
 தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிகரத்
 கூவிய மயிலேறும் குருபரா வருக
 தாவிய தகரேறும் சண்முகா வருக
 ஏவிய வேலேந்தும் இறைவா வருக
 கூவிய சேவற் கொடியாய் வருக
 பாவலர்க் கருள்சிவ பாலனே வருக
 அன்பார்க் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக
 பொன்போல் சரவணைப் புண்ணியா வருக
 அழகிற் சிவனொளி அய்யனே வருக
 களாபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
 மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக
 திருப்பு பவவெனும் தேவே வருக
 பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக
 சிவகிரி வாழ்தெய்வ சிகாமணி வருக
 காலில் தண்டை கலீர் கலீரென
 சேவிற் சதங்கை சிலம்பு கலீரென
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலக்கிய பாதழும்

அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
 நவகிரி அரைமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞானும் சாதிரை மாமணி
 பொங்குமாந் தளிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்
 சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திர வானும் வங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒருகோடி சூரியன் உதித்த பிரபைபோல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யாணமும்
 ஆயிரம் பணாமுடி அணியுமா பரணமும்
 வாயில்கள் மோழியாய் வழங்கிய சொல்லும்
 நாபிக் கமலம் நலரோ மபந்தியும்
 மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரென
 புழு பரிமளம் பொருந்திய புயமும்
 ஒழுகிய சந்தனம் உயர்கத் தூரியும்
 வலம்புரிச் சங்கொளி மணியணி மிடறும்
 நலம் சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
 மாணிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
 ஆணிவை டீரியம் அணிவைரம் பச்சை
 பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
 நவமணிப் பிரபைபோல் நாற்கோடி சூரியன்
 அருணோ தயமெனச் சிவந்த மேனியும்
 கருணை பொழியும் கடாட்சவீட் சணமும்
 கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
 நவவீர் தம்முடன் நற்காட்சி யான
 ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை சூலாயுதம்
 ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
 ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையும்பு
 ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமழு
 ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
 ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
 அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிலாப்
 பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோனும்

முருக்கம் சிறக்கும் முருகா சரவணை
 இருக்கும் குருபரா ஏழை பங்காளா
 வானவர் முனிவர் மகிழ்ந்து கொண்டாடத்
 தானவர் அடியவர் சகலரும் பணியப்
 பத்திர காளி பரிவது செய்யச்
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவ மாட
 அஷ்டபயிரவர் ஆனந்தமாட
 துஷ்ட மிகுஞ்சுளிகள் குழ்திசை காக்க
 சத்தரிஷிகள் சாந்தக மென்னச்
 சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்ன
 தும்புரு நாரதர் குரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிர்ந்ததா ரகையும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்ட கணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
 அஷ்ட லட்சமி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழகன் என்று கண்டுணை வாழ்த்த
 இடும்பா யுதன் நின் இணையாட பணிய
 ஆடும் தேவகன்னி ஆலத்தி எடுக்க
 தேவ கணங்கள் செய்செய என்ன
 ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தருவர் பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அநேக
 பூதம் அடிபணிந் தேத்த வேதாளம்
 பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துகொண் டாட
 அரகர என்றடியார் ஆலவட்டம் பிடிக்க
 குருபரன் என்றங்பார் கொண்டாடி நிற்க
 குடையும் சேவலின் கொடியும் குழ
 இடை விடாமல் உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனாடி யார்கள் திருப்பாத மேந்த
 நவமெனும் நால்வரை ஏற்ற சரமண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாதசர மேளம்
 தித்திமி என்று தேவர்கள் ஆடச்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வைப்பவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்

சேவல் கொடியும் சிறப்புன் இலங்க
 நந்திகே கவரன் மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈனும் முன்வர
 ஜங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீர மயிலேறி வெற்றிவேல் எடுத்துச்
 சிங்கமுகா சுரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் குரனும் மாள
 அடலற்ற குலத்தை அறுத்துச் சரித்து
 விடவே ஸாயுதம் வீசிக் கொக்கரித்துத்
 தம்ப மெனும்சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்ப்பதி செந்தார்
 திருவாவி னன்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சுப்பிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள்மேவும் கயிலை
 கண்ணிய மாவூற்று கழுகுமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நன்பர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர்வேங் கடமும்
 பதினா லூலகத்தினிலும் பக்தர் மனத்திலும்
 எங்கும் தானவ னாயிருந்து) அடியார்தம்
 பங்கி விருந்து பாங்குடன் வாழ்க
 கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே
 தேட்ட முடன் அருள் சிவகிரி முருகா
 நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளைம்
 தாட்டிக மாய்னக்கு) அருள் சண்முகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
 முற்றும்

பழுதூர்ச்சோலை கத்ரோன்

ஆறாவது கவசம்

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே
 ஐங்கரன் துணைவனே அமரர்தம் கோணே
 செங்கண்மால் மருகனே தெய்வானை கேள்வனே
 பங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே
 பழந்மா மலையுறும் பன்னிரு கரத்தானே
 அழகுவேல் ஏத்தும் ஜயனே சரணம்
 சரவண பவனே சட்கோணத் துள்ளுறை
 அரண்சூள் சுதனே அப்யனே சரணம்
 சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தோனே
 மயில்வாகனனே வள்ளலே சரணம்
 திரிபுர பவனே தேவசே னாபதி
 குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்
 திக்கழோளி பவனே சேவற் கொடியாய்
 தகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்
 பரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே
 தருணமில் வேளை தற்காத் தருளே
 சவ்வும் ரவ்வுமாய்த் தானே யாகி
 வவ்வும் ணவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே

பல்வும் ணவ்வும் பழமுதிர்சோலையில்
 தவ்விய ஆடும் சரவண பவனே
 குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோய்
 தஞ்சமென் றுன்னைச் சரணம் அடைந்தேன்.
 கொஞ்சிய உமையுடன் குழலியாய் சென்றங்கு(கு)
 அஞ்சலி செய்தவள் அமுதம் உண்டு
 கார்த்திகை மாதர் கனமார்பு அமுதமும்
 பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே குகனே
 நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
 தவமுடைய வீரவாகுவோ(டு) ஒன்பதுன்
 தம்பிமா ராகத் தானையைக் கொண்ட
 சம்பிர தாயா சண்முக வேலா
 நவவீரர் தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
 கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
 பேதம் இல்லாமல் பிரமணைக் குருவாய்
 ஒதிடச் செய்ய உடன்னுவ் வேதனை
 ஓமெனும் பிரணவத் துண்மைநீ கேட்கத்
 தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
 அமரர்கள் எல்லாம் அதிசயப்படவே
 மமதையாய் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
 விமலனும் கேட்க வேகம் தாக
 உமையுடன் வந்தினி துவந்து புரிந்து
 அயனைச் சிறைவிடென்று(அ) அன்பாய் உரைத்த
 நயமுடன் விடுத்த ஞானபண்டிதனே
 திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கெளரி ஸ்த்சமி கலைமகஞ்ஞடனே
 அறுவரோர் அம்சமாம் அரக்கரை வெல்ல
 அறுமுகத்துடன் அவதரித்தோனே
 சிங்க முகாசரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பானு கோபனும்
 குரனோ டொத்த துட்டர்க ளோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை
 வேருடன் கொல்லி விண்ணவர் துன்பம்
 ஆற்றிடச் செய்தவ வமரர்கள் தமக்குச்

சேனாபதியாய்த் தெய்வீக பட்டமும்
 தானாய்ப் பெற்ற தாட்டிகப் பெருமானே
 திருப்பரங் குன்றம் செந்தூர் முதலாய்ச்
 சிறப்புற பழநி திருவே ரகமுதல்
 எண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே
 விண்ணவர் ஏத்தும் விநோத பாதனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
 தஞ்சமென்று ஓதினார் சமயம் அறிந்தங்கு
 இன்பம் கொடுக்கும் ஏழைபங்காளா
 கும்பமா முனிக்கு குரு தேசிகனே
 தேன்பொழி பழநித் தேவ குமார
 கண்பார்த்து) எனையாள் கார்த்திகேயா என்
 கஷ்டநிஷ்டுரம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்டலட்சுமிவாழ் அருளெனக்கு உதவி
 இட்டமாய் என்முன் னிருந்து விளையாடத்
 திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே
 அருணகிரிதனக்கு அருளிய தமிழ்போல்
 கருணையால் எனக்கு கடாட்சித் தருள்வாய்
 தேவராஜன் செப்பிய கவசம்
 பூவலயத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
 சஷ்டி கவசம் தான்செபிப் போரைச்
 சிட்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
 வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
 சந்தத் தமிழ்த் திறம் தந்தருள் வோனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் தமிழ்தரும் அரனே
 சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

(ஆறுகவசங்களும் முற்றுப்பெற்றன.)

சகலகலாவல்ஸ் மாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண் தாமரைக்கு அன்றி நின் பதந்
 தாங்க என் வெள்ளை உள்ளத்து
 தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
 சகம் ஏழு மளித் (து)
 உண்டான் உறங்க வழித்தான்
 பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

1

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்
 பங்க யாசனத்திற்
 சுடும் பசும்பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்றும் ஜம்பாற்
 காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
 ஆர்ந்துன் அருட்கடலில்
 குளிக்கும் படிக்கென்று சுடும்கொலோ
 உளம் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்கும் கலாபமயிலே
 சகல கலாவல்லியே.

3

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்கவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வட நூற்கடலும்
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.

4

பஞ்சப்பி இதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்து அலராதது என்னே
 நெடுந் தாட்கமலத்து
 அஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன்
 செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

5

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுது எளிது எய்த
 நல்காய் எழுதாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும் வெங்காலும் அன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனும் என்பர்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண் நல்காய்
 உளம் கொண்டு தொண்டர்

தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேரே
சகல கலாவல்லியே.

7

சொல்லிற் பணமும் அவதானமும்
கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தையும் தந்து அடிமை
கொள்வாய் நனின ஆசனம் சேர்
செல்விக்கு அரிதென்று ஒரு காலமும்
சிதை யாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

8

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
யார் நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
அரசன்னம் நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே
சகல கலாவல்லியே.

9

மன்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண்டளவிற் பணியச்செய்
வாய்ப்படைப் போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி
உன்னேனும் விளம்பில் உன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
சகல கலாவல்லியே.

10

கெளர் காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாகப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள் செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வராமற் கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கெளரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியாரே
காலமெல்லாம் நின்னாயிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
என்னும் கருமங்கள் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியாரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
குலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளி தாயே
கொடியமகி ஷாசரனைக் கூறுபோட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைந்தல்லோ சீர் விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைந்தல்லோ பதி விரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைந்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
ஜங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள் மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவோய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நாலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையை தந்து விடு வையகத்தில் வாழவிடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருஞும் தேவியாரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்க வென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பின்னை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடன் தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்

இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கெளரியம்மா
 காப்புக் கட்டிலிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செமுங்கட்டரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமெடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் ஸாந்தருவாள் சீர்பெருகு கெளரியவள்
 முத்திக்கு வழியண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கெளரியவள்
 கெளரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளரியே காப்பருளும்.

வைரவக் கடவுள் தயானம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரமனை மதித்திடாப் பங்கை ஆசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர்
குருதிய மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்

வெஞ்சினைப் பரியழன் ஸ்து பேர்த்திடும்
அஞ்சனப் புகையென வால மாமெனச்
செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக்
கஞ்சுகக் கடவுள் பொற் கழல்க் கோத்துவாம்.

ஆர்ச்சனை

பிரமன் தன் சிரமரிந்த பெருமானே	போற்றி	10
இருப்பதற்கு ஒருதலையை உடையானே	போற்றி	
கணங்களொரு வாகனமாம் உடையானே	போற்றி	
அணங்காகக் காளியை உடையானே	போற்றி	
அமலனுக்கு ஒரு மைந்தனாய் வந்தவரே	போற்றி	
இமவான்கன் புத்திரியின் புத்திரனே	போற்றி	
கையொன்றில் திரிகுலம் உடையவரே	போற்றி	
மைஞ்சுகு கண்ணுக்கு மகனாரே	போற்றி	
அம்மை சிவகாமி பாலனே	போற்றி	
இம்மையிலே எல்லாந் தந்தவனே	போற்றி	
அடியவருக்கு எளிமையாய் வந்தவனே	போற்றி	
முடியடைய வேந்தருக்கும் முதல்வனே	போற்றி	
படியினிலே பாவங்கள் அறுப்பாய்	போற்றி	
மிடியடையார் மிழியினை மடிப்பவனே	போற்றி	
கந்தனுக்கு முன் வந்த கருணாமூர்த்தியே	போற்றி	
எந்தனுக்கு அருள்புரிய வந்தவரே	போற்றி	
கணபதிக்குப் பின்வந்த கபாலியே	போற்றி	
கணப்பொழுதில் வினைகளைச் சாடிடுவாய்	போற்றி	
காசினியோர் தொழுது இருந்த கடவுளே	போற்றி	

பேசினிய பெருமானே பெரியானே	போற்றி	20
தாரணியில் உயிரவாழ வந்தவரே	போற்றி	
நார்ணர்க்கும் நான்முகர்க்கும் நாயகனே	போற்றி	
ஆரணங்க எறியாத ஜயனே	போற்றி	
மாரனை வென்றெடுத்த மதியனே	போற்றி	
அகண்டபரி பூரணனாம் ஜயனாரே	போற்றி	
மகரிஷிகள் போற்றுகின்ற மாமணியே	போற்றி	
அம்மை சிவகாமி பாலகனே	போற்றி	
மும்மைக்கும் முதலாக உள்ளோனே	போற்றி	
ஆதி அந்தம் இல்லாதவரே	போற்றி	
பாதி மதி வேணியன் மகனே	போற்றி	30

அண்டமெல்லாங் கடந்த அருட்சுடரே	போற்றி	
மண்டினி ஞாலத்தை மகிழ்விப்பவரே	போற்றி	
சிவமூர்த்த மாக நின்றவரே	போற்றி	
பல வினைகள் எல்லாம் ஒழிப்பவரே	போற்றி	
பைவர்கள் வணங்கும் பகவானே	போற்றி	
வைரவர் என்னும் பெயருடையோய்	போற்றி	
வடுகாய் நம என்று வணங்கிடுவோம்	போற்றி	
சுடுகாட்டில் நடமாடும் சூலபாணியே	போற்றி	
பைரவ புவனத்தில் இருப்பவரே	போற்றி	
பாதாள ஞான வைரவரே	போற்றி	40

தோற்றத்தில் நீலநிறம் உடையவரே	போற்றி	
அழற்றலிலும் அம்மானை வென்றவரே	போற்றி	
திருவடியில் சிலம்பினை அணிந்தவரே	போற்றி	
அருள்மறைகள் ஆறு அங்கம் உணர்ந்தவரே	போற்றி	
மார்பிலே தலைமாலை உடையவரே	போற்றி	
கார்போன்ற நிறத்தை உடையவரே	போற்றி	
மழுவென்னும் ஆயுதம் உடையவரே	போற்றி	
அழுதார்க்கு அருள்புரியும் ஆண்டவரே	போற்றி	
பாசம் எனுங் கயிற்றை உடையவரே	போற்றி	
பாச வேரறுக்கும் பகவானே	போற்றி	50

உடுக்கையை ஏந்தி ஓலிப்பவரே	போற்றி
முக்கண்கள் உடைய முதல்வனே	போற்றி
கடுக்கை மாலை பூண்டவரே	போற்றி
எக்காலம் எம்மைக் காப்பவரே	போற்றி
பயங்கரத் தோற்றும் உடையவரே	போற்றி
வியத்தக்க அற்புதங்கள் செய்தவரே	போற்றி
கோரப் பற்களினை உடையவரே	போற்றி
வீரவேல் முருகனுக்குத் தழையனாரே	போற்றி
செஞ்சடையை உடைய சேவகனே	போற்றி
நஞ்சு அணி கண்டனின் நன்மகனே	போற்றி
	60
சீற்றநகை கொண்ட முகமுடையோய்	போற்றி
ஏற்றமெல்லாம் எமக்குஅளிக்கும் நாயகனே	போற்றி
ஆணவத்தை அடக்கிய ஆண்டவனே	போற்றி
நாணத்தை நமக்களித்த நாயகனே	போற்றி
முனிவர்களின் செருக்கை முனிந்தவனே	போற்றி
நனிபெரிதும் ஞானத்தை அளித்தவனே	போற்றி
தேவர்களின் அகங்காரம் அழித்தவனே	போற்றி
பாவலினை பற்றறுக்கும் பகவானே	போற்றி
ஊழிக்காலத்தில் உலகினை அழிப்பவரே	போற்றி
ஆழியிலும் எம்மை அணைப்பவரே	போற்றி
	70
நான்மறையே நாய்வடிவாய் ஆணவரே	போற்றி
கான் முளையாம் எம்மைக் காத்தருள்வாய்	போற்றி
அறுவகைச் சமயத்தில் பைரவரே	போற்றி
நழுமலர் மாலையை அணிபவரே	போற்றி
வடைமாலை தன்னை விரும்புபவரே	போற்றி
நடைபாதை தன்னையும் நயந்தவரே	போற்றி
புளியடியும் புங்கடியும் இருப்பவரே	போற்றி
தெளிவுடையார் உள்ளத்து இருப்பவரே	போற்றி
அரசடியும் ஆலடியும் அமர்பவரே	போற்றி
பரஞானம் தந்தருளும் பரமனே	போற்றி
	80

காவலுக்கு ஒரு தெய்வம் ஆனவரே	போற்றி	
ஏவலுக்கும் இயைந்து எமைக் காத்தவரே	போற்றி	
ஷேத்திரி பாலகர் ஆனவரே	போற்றி	
ஏத்தி எழுவார்க்கு அன்பர் ஆனவரே	போற்றி	
பெருந்தொந்தி உடைய பெம்மானே	போற்றி	
அருமறைகள் ஒலமிடும் ஆண்டகையே	போற்றி	
உருண்ட கண்கள் உடையவரே	போற்றி	
மகுண்ட மனத்தை மலர்விப்பவரே	போற்றி	
ஆடை எதுவுமற்ற பெருமானே	போற்றி	
ஒடையிலே ஊறிவரும் அருஞ்சனையே	போற்றி	90
அரவ அணிகலன்கள் அணிந்தவரே	போற்றி	
பரவ இனியவரே பகவானே	போற்றி	
எண்ணெட்டு மூர்த்தங்கள் இசைந்தவரே	போற்றி	
மண்ணரும் விண்ணரும் மகிழ்ந்தவரே	போற்றி	
அசிதாங்க பைரவர் ஆனவரே	போற்றி	
பசிதீக்க வந்தருளும் பகவானே	போற்றி	
குருபைரவர் ஆகிநின்ற கோமானே	போற்றி	
அருமறைக ஞக்கும் எட்டா ஆண்டவனே	போற்றி	
கண்ட பைரவர் ஆனவரே	போற்றி	
கண்ட இடமெல்லாம் கருணை செய்வாய்	போற்றி	100
குரோத பைரவர் ஆனவரே	போற்றி	
விரோதம் ஒன்றில்லா விழுத்துணையே	போற்றி	
உன்மத்த பைரவர் ஆனவரே	போற்றி	
ஜென்மத்திலும் உமைமறவேன் தெய்வமே	போற்றி	
கபால பைரவர் ஆனவரே	போற்றி	
சபாபதியின் மைந்தன் ஆனவரே	போற்றி	
சபரிமலை ஜயப்பா சரணம் சரணம்	போற்றி	
வடுகாய நம ஓம் வடுகாய போற்றி	போற்றி	108
திருச்சிற்றம்பலம்		

நவக்கரக வழிபாடு

குரியன்

சீலமாய் வாழ சீர்ருள் புரியும்
 ஞாலம் புகழும் ஞாயிறே போற்றி
 குரியா போற்றி சுந்தரா போற்றி
 வீரியா போற்றி வினைகள் களைவாய்

சந்திரன்

எங்கள் குறைக ளெல்லாந் தீர்க்கும்
 திங்களே போற்றி சுந்தரா தருவாய்
 சந்திரா போற்றி சத்துரு போற்றி
 சங்கடந் தீர்ப்பாய் சதுரா போற்றி

செவ்வாய்

சிறப்புறு மணியே செவ்வாய்த் தேவே
 குறைவிலா தருள்வாய் குணமுடன் வாழ
 மங்கலச் செவ்வாய் மலரடி போற்றி
 அங்கா ரகனே அவதிகள் நீக்கு.

புதன்

இதமுற வாழ இன்னல்கள் நீக்கு
 புதுபக வானே பொன்னடி போற்றி
 பதந்தந் தாள்வாய் பண்ணெலி யானே
 உதவியே யருளும் உத்தமா போற்றி.

வியாழன்

குணமிகு வியாழக் குருபக வானே
 மனமுள வாழ்வு மகிழ்வுட னருள்வாய்
 ப்ரகஸ்பதி வியாழப் பாகுரு தேசா
 க்ரக தோசமின்றிக் கடாசித் தருள்வாய்.

வெள்ளி

சுக்ர மூர்த்தி சுகமிக யீவாய்
வகர மின்றி வரமிகத் தருவாய்
வெள்ளி சுக்கிர வித்தக வேந்தே
அள்ளிக் கொடுப்பாய் அடியார்க் கருளே.

சனீஸ்வரன்

சங்கடந் தீர்க்கும் சனிபக வானே
மங்கலம் பொங்க மனம்வைத் தருள்வாய்
சச்சர வின்றி சாகா நெறியில்
இச்செகம் வாழ இன்னருள் தாதா.

இராகு

அரவெனும் இராகு அய்யனே போற்றி
கரவா தருள்வாய் கஸ்டங்கள் நீக்கி
ஆக வருள்புரி அணைத்திலும் வெற்றி
இராகுக் கனியே ரம்மியா போற்றி

கேது

கேதுத் தேவே கீர்த்தித் திருவே
பாதம் போற்றி பாபம் தீர்ப்பாய்
வாதம் வம்பு வழக்குக ஸின்றி
கேதுத் தேவே கேண்மையாய் ரட்சி

நவக்கிரக வழிபாடு முற்றிற்யு

ஸ்ரீ கிருஷ்ண கவசம்

அகரம் முதலே அழியாப் பொருளே
ஆயர் குலமே நேயர் கரமே
இகழும் பரழும் இணையும் இடமே
ஸதல் மரபாம் இதயத் தவமே
உலகுக் குடையே உயிரின் கலையே
ஊதும் குழலின் வேதப் பொருளே
எரியும் கனலில் தெரியும் புனலே
ஏழை மனதில் வாழும் அருளே
ஜயம் தீர்க்கும் அறிவுக் கதிரே
ஜவர் துணையே அன்புச் சிலையே
ஒளியே விழியே உயிரே வழியே
ஒடும் நதியின் பாடும் அலையே
அவ்வவ் வுலகை ஆக்கும் நிலையே
அடியேன் சரணம் சரணம் சரணம்
அறமே அறமே அறமே அறமே
திறமே திறமே திறமே திறமே
தவமே தவமே தவமே தவமே
வரமே வரமே வரமே வரமே
வேதம் விளையும் வித்தே விளைவே
நாதம் பொழியும் நலமே நிலமே
ஒதும் பொழுதே உடனே வருவாய்
உள்ளம் கேட்கும் வெள்ளம் தருவாய்
அறியாக் கவலை அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
பொய்யா மொழியே பொங்கும் நிலவே
பூமிக் குடையின் காவற் பொருளே
பார்த்தன் பணியும் பாதம் காக்க
பாஞ்ச சன்னியப் பக்தனைக் காக்க

மூடர்கள் தமையும் மோகனன் காக்க
 முள்ளில் மலராய் முளைத்தோன் காக்க
 வாடும் உயிரை மன்னன் காக்க
 தேடும் விழியைத் திருமால் காக்க
 கேவிப் பொருளை கிருஷ்ணன் காக்க
 கண்ணீர் நதியை கண்ணன் காக்க
 துன்பம் என்றொரு சமையைத் தீர்க்க
 தூயோன் வருக துணையே வருக
 மாதர் கற்பும், மடவார் நோன்பும்
 மாயோன் காக்க மலைபோல் வருக
 தகிடத் தகிடத் தகிடத் தகவென
 தறிபடு துன்பம் தறிகெட ஒட
 திகடத் திகடத் திகடத் திகட
 திசைவரு கவலை பகையிலதாக
 துருவத் துருவத் துருவத் துருவிட
 தொலையாப் பொருளோ அலையாய் வருக
 நிஷ்காமத்தில் நிறைவோன் வருக
 கர்ம சத்யாசக் களமே வருக
 ஞானம் யோகம் நல்குவன் வருக
 நல்லோர் வாழ்வில் நலமே நிறைக
 அடியேன் தயரம் அதிகம் அதிகம்
 அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
 பொங்கும் வேலும் புண்ணாக்காது
 தாங்கும் தலைவன் தாமரைக் கண்ணன்
 தாளில் விழுந்தேன் சரணம் சரணம்
 மதுகுதனனே மனிதன் சரணம்
 இருடிகள் நேசா இயலான் சரணம்
 கீதாச்சாரிய கிருஷ்ண சரணம்
 வேதாச்சாரிய வேந்தே சரணம்
 தேவகி மைந்தன் சிறியேன் சரணம்

யசோத குமரா அடியேன் சரணம்
 உன்னை விட்டொரு உறவுகள் இல்லை
 என்னை விட்டொரு இனியவன் இல்லை
 நம்மை விட்டொரு நன்பர்கள் இல்லை
 நன்மையில் உன்போல் நாயகனில்லை
 எங்கெங்கே நான் இருந்திடும் போதும்
 அங்கங்கே நீ அருள் செய்ய வருக
 கோசலை ஈன்ற குமரா வருக
 கோதையின் மாலை கொண்டவன் வருக
 ரகு வம்சத்தின் நாயகன் வருக
 யது வம்சத்தின் யாதவன் வருக
 மதுவை வென்ற மாதவன் வருக
 திருப்பதி யானும் திருமால் வருக
 திருவரங்கத்துப் பெருமாள் வருக
 இராவணன் கொடுமை தீர்த்தாய் துன்பம்
 இராவணம் எமக்கும் இன்னருள் புரிக
 கம்சன் கொடுமை களைந்தோய் வருக
 காலனை வெல்லக் கைவலி தருக
 நெற்றியில் திருமண் நெஞ்சில் வைரம்
 காதில் குண்டலம் கையில் வில்லொடு
 தண்டைக் காலில் சலங்கை குலுங்க
 அண்டையில் வந்து அருளே புரிக
 கெளரவர் தம்மைக் களத்தில் வென்றாய்
 கெளரவம் காக்க கண்ணா வருக
 பார்த்தன் மகிழப் பாடஞ் சொன்னாய்
 படித்தவன் மகிழப் பரமே வருக
 மூன்று குணங்கள் முறையாய்க் கூறிய
 சான்றோன் பாதம் தாவி அணைத்தேன்
 சிக்கென உன்னைச் சேர்த்துப் பிடித்தேன்
 பக்கென உன்தன் பாதம் பற்றினேன்

கொக்கென நின்று குறி வைத்திருந்தேன்
 அக்கணம் வந்தாய் அடியில் விழுந்தேன்
 இக்கணம் என்னை ஏங்கவிடாமல்
 தக்கவனே நீ தயவுடன் அருள்க
 கல்லாய் போனவள் உன் காலடிபட்டு
 பெண்ணாய் ஆகிப் பிழைத்தனர் அன்று
 உன்னால் தானே உலக இயக்கம்
 கண்ணனில்லாமல் கடல் வான் ஏது
 கண்ணனில்லாமல் கடவுளுமில்லை
 கண்ணனில்லாமல் கவிதையுமில்லை
 கண்ணனில்லாமல் காலமுமில்லை
 கண்ணனில்லாமல் காற்றே இல்லை
 எத்தனை பிறவி எத்தனை பிறவி
 அத்தனை பிறவியும் அடியேன் கொண்டால்
 சத்தியநாதன் தாள்களை மறவேன்
 தத்துவக் கண்ணன் தனிமுகம் மறவேன்
 உன்னை நம்பி உன்னையே சேர்ந்தால்
 பிறவிகளில் நீ பேசிய பேச்க
 உலகில் போதும் ஒருமுறை முச்ச
 உன்னிடம் சேர்த்து உன் வடிவாக்கு
 இங்கே நாங்கள் இருக்கும் வரையில்
 சங்கு முழங்கு தர்மம் நிலைக்க
 பிள்ளைகள் வாழ்க்கை பிழையாகாமல்
 மனையவள் வாழ்க்கை மாண்பு கெடாமல்
 இல்லை என்றொரு நாளில்லாமல்
 இன்னும் எனும் ஆசை வராமல்
 தொல்லை என்பது துளியுமில்லாமல்
 தொற்றும் நோய்கள் பற்றிவிடாமல்
 முதுமைத் துயரம் மூண்டுவிடாமல்
 படுக்கையில் விழுந்து பரிதவிக்காமல்

சிந்தனை கெட்டு திறமையும் கெட்டு
 நிந்தனை பெற்று நீங்கிவிடாமல்
 என்றும் பதினாறு இளமை வழங்கு
 இப்பணி தொடர அற்புதம் காட்டு
 தளரா மேனியில் சக்தியைக் கூட்டு
 தாய் போல் இருந்து சாதம் ஊட்டு
 வாழ்ந்தால் இப்படி வாழ்வது நன்றென
 ஊரார்க்கென்னை உதாரணம் காட்டு
 உலகில் ஒருவன் உத்தமன் இவனென
 உயிர்கள் பேசிடும் ஒரு நிலை கூட்டு
 சிறியவர் பெரியவர் வறியவர் செல்வர்
 சரி சரி சரியென தலையை அசைக்க
 பொலி பொலி பொலியென புகழும் விளங்க
 மள மள மளவென மனையிருள் நீங்க
 கல கல கலவென காசகள் சேர
 தள தள தளவென தர்மம் தழைக்க
 வர வர வரவென வாய்ப்புகள் வாய்க்க
 ரகுபதி பசுபதி நன்மைகள் அருள்க
 ஜயா சரணம் சரணம் சரணம்
 அடியேன் வாழ்வில் நீயே கவசம்
 வந்தது வாழ்வில் மன்னவன் கவசம்
 வாழ்க்கை என்னும் கோபுரக் கவசம்
 அரிழும் அரிழும் அரிழும் அரிழும்
 அவனிடம் எதையும் தருவோம் தருவோம்
 ஜெய ஜெய ராமா ஜெய ஜெய கிருஷ்ணா
 ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய.

அருள்வாய் அபிராமனே

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டம் எல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளாம் பூநிறத் தாளைப் புவிஅடங்கக்
காத்தாளை ஜங்கணை பாசாங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழு வார்க்கொரு தீங்கில்லையே.

தனம் தரும் கல்வி தரும் ஒரு நானும் தளர்வு அறியா
மனம் தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா
இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

விரும்பித் தொழும் அடியார் விழிந்மல்கி, மெய்ப்புளகம்
அரும்பித் ததும்பிய அனந்தம் ஆகி, அறிவு இழந்து,
கரும்பின் களித்து, மொழி தடுமாறி, முன்சொன்ன எல்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவர் என்றால் - அபிராமி சமயம் நன்றே!

கலையாத கல்லியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபினியு லாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமோரு
துண்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்புமுத விப்பெரிய
தொண்ட்ரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலைஆழி ஆறுதுயில்கொள் மாயனது தங்கையே
ஆதிகட ஷுரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி அபிராமனே.

தருமகள் துந்

நித்தமுனை வேண்டி மனம்
நினைப்பதெல்லாம் நீயாய்ப்
பித்தனைப் போல் வாழ்வதிலே
பெருமையுண்டோ? திருவே!
சித்தவறுதி கொண்டிருந்தார்
செய்கையெல்லாம் வெற்றி கொண்டே
உத்தமநிலை சேர்வ ரென்றே
உயர்ந்த வேதம் முரைப்பதெல்லாம்
சுத்த வெறும் பொய்யோடு?
சுடர் மணியே! திருவே!
மெத்த மையல் கொண்டு விட்டேன்
மேவிடுவாய், திருவே!

உன்னையன்றி இன்பமுண்டோ
உலகமிசை வேறே?
பொன்னை வடிவென்றுடையாய்
புத்தமுதே, திருவே!
மின்னொளி தரும் நன் மணிகள்
மேடையுயர்ந்த மாளிகைகள்
வண்ண முடைய தாமரைப்பூ
மணிக்குள முள்ள சோலைகளும்
அன்னம் நறுநெய் பாலும்
அதிசயமாய்த் தருவாய்
நின்னருளை வாழ்த்தி என்றும்
நினைத்திருப்பேன், திருவே!

ஆகேனும் மாடுகளும்
 அழகுடைய பரியும்
 வீடுகளும் நெடு நிலமும்
 விரைவினிலே தருவாய்
 ஈடு நினக்கோர் தெய்வமுன்டோ?
 எனக்குனை யன்றிச் சரணுமுன்டோ?
 வாடுநிலத்தைக் கண்டிரங்கா
 மழையினைப் போல் உள்ளமுன்டோ?
 நாடு மணிச் செல்வமெல்லாம்
 நன்கருள்வாய் திருவே!
 பீடுடைய வான் பொருளே
 பெருங்களியே திருவே!

ஷ்ரீ சாய்பாவந்து முதன்முறையாக எழுதப்பட்ட மந்திரம் கூடு

ஒம் நமோ பகவதே சாயிநாதாய!
 அமிர்த வாக்கிய வர்த்தாய!
 சகல லோக பூஜிதாய!
 சர்வ தோழி நிவாரணாய!
 ஷ்ரீ வாசாய!
 சாயி நாதாயதே நமஹ:

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றும்பலம்
 ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே யென்னே
 ஈதே எந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீச் இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
 ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணைக்யாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழுஅடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்ளெணக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ஓபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிரீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
 ஒலம் இடினும் உணரா உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

5

மானேந் நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னர் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தொன்னான் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லோமும்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழிர தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழும்பொருட்கும் முன்னைப் பழும்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார்தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருக்ந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதோர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணேனாரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஒத் உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவனுர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகே ரெனக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியாடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஜயாந் ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற்காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 சுத்தனில் வானுங் குவலயமும் எல்லோழுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைந் ராடேலோர் எம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப் பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் கைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றும் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரத்தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார் நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்சரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மனிததொகை வீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.

18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங் கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப் ரல்லாதோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழுபிலென் ஞாயி நெமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

19

போற்றி அருளுக்நின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக்நின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யாயுட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ் ராடேலோர் எம்பாவாய்.

20

திருவெம்பாவை முற்றிற்று

பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாய்பாபா அஃடோத்தர நாமவளி

ஓம் ஸ்ரீபகவான் ஸத்தியஸாயி பாபாய நம :

ஓம் ஸாயி ஸத்திய ஸ்வரூபாய நம :

ஓம் ஸத்திய தர்ம பாராயணாய நம :

ஓம் வரதாய நம :

ஓம் ஸத்துருசாய நம :

ஓம் ஸத்ய குணாத்மனே நம :

ஓம் ஸாது வர்த்தனாய நம :

ஓம் ஸாது ஜன போதனாய நம :

ஓம் ஸர்வக்ஞாய நம :

ஓம் ஸர்வ ஜனப் ரியாய நம :

ஓம் ஸர்வசக்தி மூர்த்தயே நம :

ஓம் ஸர்வேஸாய நம :

ஓம் ஸர்வசங்க பரித்யாகினே நம :

ஓம் ஸர்வாந்தர் யாமினே நம :

ஓம் மஹிமாத்மனே நம :

ஓம் மஹேஸ்வர ஸ்வரூபாய நம :

ஓம் பர்த்தி கிராமோற்பவாய நம :

ஓம் பர்த்தி ஸக்தர நிபாசினே நம :

ஓம் யசகாய ஷீர்ஷி வாசினே நம :

ஓம் ஜோஷி ஆதிப்பள்ளி ஸோமப்பாய நம :

ஓம் பாரத்வாய ரிஷி கோத்ராய நம :

ஓம் பக்த வத்ஸலாய நம :

ஓம் அபாந்தராத்மனே நம :

ஓம் ஸாயி அவதார மூர்த்தயே நம :

ஓம் ஸர்வப்ய நிவாரினே நம :

ஓம் ஆபஸ்தம்ப ஸாத்ராய நம :

ஓம் அபயப்ரதாய நம :

ஓம் ரத்னகர வம்சோத்பவாய நம :

ஓம் ஷீரடி ஸாயி அபேத ஸக்த்யாவதாராய நம :

ஓம் சங்கராய நம :

ஓம் ஷீரடிசாயி மூர்த்தயே நம :

ஓம் த்வாரகா மாயிவாசினே நம :

ஓம் சித்ராவதி தடபுட்டபர்த்தி விஹாரினே நம :

ஓம் ஸக்திப்ரதாய நம :

ஓம் ஸரணாகத த்ராணாய நம :

ஓம் ஆனந்தாய நம :

ஓம் ஆனந்ததாய நம :

ஓம் ஆர்த்தத்ரான பராயநாய நம :

ஓம் அனாத நாதாய நம :

ஓம் அழஹாய ஸஹாயாம நம :

ஓம் லோகபாந்தவாய நம :

ஓம் லோகரட்ஸ பாராயணாய நம :

ஓம் லோக நாதாய நம :

ஓம் தீணஜன போசணாய நம :

ஓம் மூர்த்தித்ரய ஸ்வருபாய நம :

ஓம் முக்திப்ரதாய நம :

ஓம் கலுாஸ மிதாராய நம :

ஓம் சர்வா தாராய நம :

ஓம் ஸாயி ஸர்வ க்ருத்வாஸினே நம :

ஓம் சர்வ புண்யபல பரதாய நம :
ஓம் சர்வ பாப க்ஷஸ்யஹராய நம :
ஓம் சர்வ ரோக நிவாரிணே நம :
ஓம் ஸர்வபாத ஹநாய நம :
ஓம் அனந்தநுத ஹர்த்ருணே நம :
ஓம் ஆதி புருஸாய நம :
ஓம் ஆதி சக்தியே நம :
ஓம் அபரூ சக்திணே நம :
ஓம் அவ்வியக் தரூபிணே நம :
ஓம் காமக்ரோத த்வம்ஸிணே நம :

ஓம் கனகாம்பரதாரிணே நம :
ஓம் அத்பு தஸ்ரதாய நம :
ஓம் ஆபத்பாந்தவாய நம :
ஓம் ப்ரேமாத்மணே நம :

ஓம் ப்ரேம மூர்த்தயே நம :
ஓம் ப்ரேம ப்ரதாய நம :
ஓம் ப்ரியாய நம :
ஓம் பக்த ப்ரியாய நம :
ஓம் பக்த மந்தாராய நம :
ஓம் பக்த ஜனகத்ருதய விகாராய நம :

ஓம் பக்த ஜனக்ருதயாஸயாய நம :
ஓம் பக்த பாராதீணாய நம :
ஓம் பக்தி ஞான ப்ரதீபாய நம :
ஓம் பக்தி ஞான ப்ரதாய நம :
ஓம் ஸக்ஞான மார்க்கத்தர்ஸகாய நம :

ஓம் ஸாயினூன் ஸ்வருபாய நம :

ஓம் கீதாபோதகாய நம :

ஓம் ஞான சித்திதாய நம :

ஓம் சுந்தர ரூபாய நம :

ஓம் புண்ய புருஷாய நம :

ஓம் பலப்ரதாய நம :

ஓம் புருஸ்த்தமாய நம :

ஓம் புராண புருஷாய நம :

ஓம் அதிதாய நம :

ஓம் கலாநீதாய நம :

ஓம் சித்தி ரூபாய நம :

ஓம் சித்த சங்கல்பாய நம :

ஓம் ஆரோக்கிய ப்ரதாய நம :

ஓம் அன்னவஸ்தராய நம :

ஓம் சம்சாரது ஹக்ஸயஹராய நம :

ஓம் சர்வாபீஸ் ப்ரதாய நம :

ஓம் கல்யாண குணாய நம :

ஓம் கருமத் வம்சினே நம :

ஓம் ஸாதுமானச சோபிதாய நம :

ஓம் ஸர்வமத ஸம்மதாய நம :

ஓம் ஸாது மானச பறிசோதகாய நம :

ஓம் ஸாதுக்கிரஹ வடவ்ருக்ஸஸ்ப்ரதீஸ்டா பகாய நம :

ஓம் சகல சம்ஸயஹராய நம :

ஓம் சகல தத்வ போதகாய நம :

ஓம் யோகீச்வராய நம :

ஓம் யோகீந்தாவந்தீதாய நம :

ஓம் ஸாந்தரூபாய நம :

ஓம் ஸாயிநாதாய நம :

ஓம் ஸாயிஸ்ரவமங்களாஹராய நம :

ஓம் சர்வசித்தி ப்ரதாய நம :

ஓம் ஆபத்நிவாரினே நம :

ஓம் சாந்தமூர்த்தியே நம :

ஓம் ஸலப ப்ராஸண்நாய நம :

ஓம் ஶீ ஶீ ஶீ பகவான் ஸத்ய ஸாயி பாபாய நம
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

நீ எங்கு சென்றாலும் என் கடமையைச் செய்

உன்னுள் இருந்து நான் வழிகாட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்
என்பதை உணர்ந்துகொள். ஓவ்வொரு அடியெடுத்து வைக்கும்
போதும் நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன். வர இருக்கும் வருடங்களில்
என்னைப் பல வடிவங்களில் உன்னால் உணர முடியும். நீ
என்னுடையவன். எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவன். கண் இமைகள்
விழியைக் காப்பதுபோல் நான் உன்னைக் காப்பாற்றுவேன். நான்
உன்னை என்றும் விட்டு விலகமாட்டேன். நீயும் என்னை விட்டு
விலக முடியாது. இந்த நிமிடத்திலிருந்து எதையும் எதிர்பார்த்து
செயற்படாதே. மாறாதா அன்புடன் உன் கடமையைச் செய்.
எல்லாவற்றிலும் இறைவனைக் காணக் கற்றுக்கொள். பொறுமையுடன்
இரு. சரியான நேரத்தில் உனக்கு எல்லாம் அளிக்கப்படும்.
மகிழ்ச்சியாய் இரு. எதைப் பற்றியும் கவலைப்படவேண்டாம். எது
நடந்தாலும், எதை அனுபவித்தாலும் என் சங்கல்பபத்தினாலே
நடைபெறுகிறது என்பதை புரிந்துகொள். நான் இவ்வுலகத்திற்கு
வந்துள்ள அவதார நோக்கத்தை தடுத்து நிறுத்தவோ,
தாமதப்படுத்தவோ எந்த சக்தியாலும் முடியாது. கண் முன்னே
விரிய இருக்கும் பொற்காலத்தில் புனித ஆத்மாவாகிய நீ ஆற்ற
வேண்டிய பணிகள் இருக்கின்றன. அதைப் புரிந்துகொள்.

- பாபா

கனம்போர் அஞ்சலி

தெம்மும்
24.03.1934

Page 9 of 11

ଓଡିଆ

കന്തുകാമി കമ്മേറാസ്

(தொழில்சாலை உடனடியாக நடவடிக்கை மூலமாக நிறுவனங்கள், அரசு அங்கீராம் பெற்ற வகுப்பினையிருப்பார்கள்)

அன்னார்ஜி பிரைட் துவக்டிருத்தம் குறிப்பத்திற்குக் கு எங்கள் ஆய்வுத் திட்டங்களைப் பார்த்துகிறோம் அன்னார்ஜி குறுக்க சுற்றுப்புவிய எல்லாம் கூறுவதைப் போன்றதுக்கூடுமோ.

கும் காங்கி காங்கி காங்கி

மின்சார துறையில்

ஏராட்டி செம்கு

ඉක්මිය ප්‍රාගෝ තුනක විශ්වාසීයෙනි

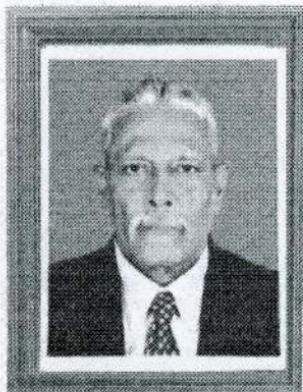
கண்ணோ அஞ்சலி

தோற்றும்

24

03

1934

மனைவி

27

06

2022

அமர்ர். கந்தசாமி கணேசராசா எவ்வள

(சிறைச்சாலை உதவி அத்தியாசகர், சாதான நிதவான்,
அரசு அங்கீராம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்)

அராவி - கொட்டைக்காட்டைப் பிறப்பிமாகவும், மூளைய்
தன்னித்தூட்டியாறை வசிப்பிமாகவும் கொண்ட எனது
பள்ளிநண்பன் தயாரன், எங்கள் இந்து இளைஞர் மன்ற
உறுப்பினர்கள் சிறிதருன், கருணாகரன் ஆகவியோரின் பாசமிகு
தந்தைபாரின் மஹைவுக்கு எமது ஆழந்த அனுதாங்கள்.
அவரது ஆத்ம சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல மூளைய
வறிரண்டவோ ஸ்ரீ சித்தி விருந்தயகரையும் ஸ்ரீ முத்துக்குமா
சுவாமியையும் மனதால் பிராத்திக்கிளிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

தங்க. முகுந்தன் குடும்பம்

மூளைய

கண்ணர் அந்சலி

தொற்றம்
24.03.1934

மாண்பு
27.06.2022

மன்ற முனின் உறுப்பினர் சிறிதுவும், காறுவாகவும், ஆகியோரின் அவ்வுக்கந்ததையார்

அழை

கந்தசாமி கணேசனசுராசா

(நூற்று மூலம் உதவி அத்தியாசம், சமாதி நிதானம், ஆச அங்கீகாரம் வந்த மௌற்யமயியலார்)

மென்னாங்கள் ஒழிந்துகொள்ள
மென்கள் வொன்று கொள்ள
உங்களே யாத்திரத் திரிசென்
கண்ணியால் கரை புள
உங்கள் சீழ்த்தால்
எங்கள் மனம் தழக்குறும்பா
விவரிசிட்ட உங்கள்
ஒழிய சந்திகளை ஏ
இதற்காகவிருந்து குதியகள்

அன்னாளின் பின்னால் துயற்றிழக்கும் குறிமத்தினாக்கு எங்கள் அடிக்க
அழுதுபாக்கலைப் பெற்றியிடுவது அன்னாளின் ஒழியா சந்திகளை எ
எல்லாம் என்க கிடைக்கவேண்டும் பிரார்த்தகிள்ளோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!
பின்ன பூஷை
ஏஞ் மூஞி வாஜி,
ஞாநி.

நன்றி நவீலஸ்

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று”

நம் குடும்பத்தலைவர்

கந்தசாமி கணேசராசா அவர்களின்

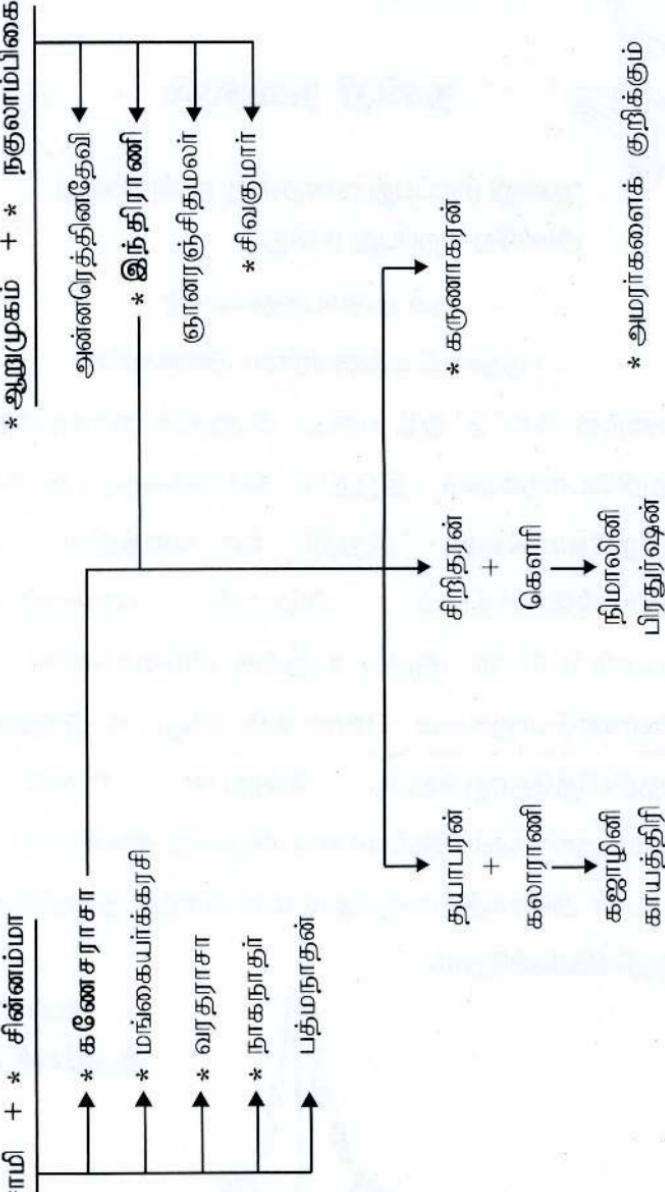
மறைவு கேட்டு ஓடி வந்து ஆறுதல் வார்த்தைகள்
கூறியோருக்கும், இறுதிக் கிரிகைகளுக்கு உதவி
புரிந்தோர்க்கும், இறுதி ஊர்வலத்தில் பங்கு
கொண்டோர்க்கும், அஞ்சலி பிரசரங்களை
வெளியிட்டோர், ஆத்ம சாந்திக் கிரிகைகளில் பங்கு
கொண்டோருக்கும், தொலைபேசியூடாக அனுதாபம்
தெரிவித்தோருக்கும் வேறுபல உதவிகளை
செய்தோருக்கும் இம்மலரை சிறப்புற அச்சிட்டுத் தந்த
ரூபன் அச்சகத்தினருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத்
தெரிவிக்கின்றோம்.

இங்களும்,
குடும்பத்தினர்.

வாய்சாலை

* கந்தசாமி + * சின்னம்மா

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
 எதற்காக நீ அழுகின்றாய்?
 எதை நீ கொண்டுவெந்தாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்?
 அது விணாகுவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது.
 மற்றொருநாள் அது
 வேற்றாருவருடையதாகின்றது.
 இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கருஷ்ணர்